

UVOD

Menadžer svoju aktivnost započinje planiranjem i nastavlja organizovanjem, zapošljavanjem, uticanjem (motivisanjem i liderstvom) i kontrolisanjem.

Planiranje, dakle, stvara osnovu za obavljanje ostalih menadžerskih funkcija. Samo poslije planiranja postoje razlozi i potreba za uspostavljanje organizacione strukture u preduzeću, zatim za angažovanje i raspored zaposlenih u njemu te za uticanje na njih da ostvare postavljene planove i najzad, za vešenje kontrole kako bi se osiguralo ostvarivanje tih planova.

Planiranje, prema tome, predstavlja kako se to danas često kaže u menadžerskoj literaturi, prvu među jednakim funkcijama menadžera. Kao takvo ono ima veliki značaj za poslovni uspjeh preduzeća. Na taj njegov začaj posebno su ukazali Tejlor i Fajol. Tako je Tajlor, polazeći od njegove izuzetne važnosti u preduzeću, isticao nužnost njegovog obavljanja od strane specijalista. Slično je o planiranju govorio i Fajol. On je tvrdio da planiranje predstavlja manifestaciju različitih prilika i različitih načina kako ostvariti željenu budućnost. Ključnu ulogu ima plan akcije koji sadrži zacrtanu liniju akcije, faze kroz koju prolazi i metoda koje se koriste. Plan akcije, koji po Fajolu predstavlja sliku budućnosti i događaja koji se u budućnosti mogli desiti, mora da počiva na sledeća tri elementa:

Resursima organizacije-kao što su zgrade, oprema, mašine, materijal, ljudi itd.

Prirodi i značaju radnog procesa, i

Budućim trendovima.

2. POJAM PLANIRANJA

Planiranje predstavlja predviđanje budućnosti ili svojevrsno razmišljanje i to unaprijed u budućnosti. J. Mossie tretira planiranje kao proces u kome menadžeri promatraju budućnost i biraju alternativne kurseve akcije. Planiranje je najvažnija aktivnost menadžera u kojoj menadžeri definišu ciljeve i načine za njihovo ostvarivanje. Ono se ne svodi, kako se to ponekad shvati samo za donošenje planova, već na donošenje i niza drugih odluka, koje u prvom redu čine: ciljevi, strategije, politike, programi, budžeti, itd.

Prirodu planiranja čine tri bitna elementa:

Planiranje je proces anticipativnog odlučivanja odnosno donošenja odluka koje će se akcije organizacije preduzeti u budućnosti.

Planiranje je sistem odluka-ono je neophodno kad budućnost koju organizacija želi zahtjeva skup raznih odluka.

Planiranje je proces koji je usmjeren ka preduzimanju jednog ili više koraka ka ostvarivanju budućeg stanja.

H. Mintzberg ističe da postoji pet mogućih pristupa objašnjavanja ove ključne menadžerske aktivnosti i da ih čine:

planiranje kao razmišljanje o budućnosti- u smislu kako ostvariti željenu budućnost

planiranje kao kontrola budućnosti-dakle, ne samo razmišljanje o budućnosti, već i djelovanje-akcija ka njenom ostvarivanju.

planiranje kao proces donošenja odluka- suština planiranja se zaista sastoji u donošenju odluka

planiranje kao integralni proces donošenja odluka-predstavlja više ovičenu definiciju u odnosu na prethodnu

planiranje kao formalizovana procedura koja rezultira integralnim sistemom odluka.

Kod definisanjaplaniranja postoje dva važna momenta: planiranje zahtjeva određeni stepen formalizacije i podrazumjeva donošenja skupa (seta, sistema) većeg broja odluka. Postoji jako veliki broj odluka koje menadžer donosi. To su na prvom mjestu ciljevi.

Međutim, u okviru ciljeva postoje uže i šire odluke, kao što su vizija, misija ili zadaci.... menadžeri mogu formulisati i politike, planove, strategije, programe, projekte, budžete, pravila, postupke, procedure i niz drugih odluka.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com